

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	653 - 08 - 48
Дата	15.1.12. 2016 г.

Относно: Общ законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 653-08-47, изготвен на основание чл. 78, ал. 2 от ПОДНС въз основа на приетите на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 602-01-60, внесен от Министерския съвет на 20 октомври 2016 г. и законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 602-01-79, внесен от Министерски съвет на 2 декември 2016 г.

13³⁴

Общ проект!
Второ гласуване

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Кодекса на труда

(обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 49 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г. и бр. 8, 57 и 59 от 2016 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Алинея 1 се прилага и по отношение на работниците и служителите по чл. 121а.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1.

§ 2. В чл. 121 ал. 3-5 се отменят.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2.

§ 3. Създава се чл. 121а:

„Командиране и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги

Чл. 121а. (1) Командиране на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице в следните случаи:

1. командирване на работник или служител на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария от български работодател, който:

а) командирова работника или служителя за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите;

б) командирова работника или служителя в предприятие от същата група предприятия;

2. командирване на работник или служител на територията на Република България от работодател, регистриран по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава, който:

а) командирова работника или служителя за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите;

б) командирова работника или служителя в предприятие от същата група предприятия.

(2) Изпращане на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице в следните случаи:

1. изпращане на работник или служител от регистрирано по българското законодателство предприятие, което осигурява временна работа, в предприятие ползвател на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;

2. изпращане на работник или служител на работа в предприятие ползвател на територията на Република България от предприятие, което осигурява временна работа, регистрирано по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава.

(3) Работник или служител може да бъде командирован или изпратен при условията по ал. 1 и 2, когато за целия период на командироването или на изпращането съществува трудово правоотношение между него и командированата го или изпращаната го работодателя.

(4) В случаите по ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 за срока на командироването или на изпращането на работника или служителя се осигуряват най-малко същите минимални условия на работа, каквито са установени за работниците и служителите, изпълняващи същата или сходна работа в приемащата държава.

(5) В случаите по ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 за срока на командироването или на изпращането на работника или служителя се осигуряват най-малко същите минимални условия на работа, каквито са установени за работниците и служителите, изпълняващи същата или сходна работа в Република България.

(6) Условията и редът за командироване и за изпращане по ал. 1 и 2 се определят с наредба на Министерския съвет.

(7) Когато, в съответствие с изискванията на ал. 5, работодателят по ал. 1, т. 2 и предприятието, което осигурява временна работа по ал. 2, т. 2, не осигурят основно трудово възнаграждение в размер поне на минималната работна заплата, установена за

страната, и/или поне на минималния размер на допълнителните трудови възнаграждения за извънреден и нощен труд, работникът или служителят има право на:

1. неизплатените трудови възнаграждения, които биха били дължими при спазване на условията на ал. 5;

2. обезщетения или други вземания, свързани с трудовото правоотношение, дължими по закон;

3. възстановяване на неправомерно удържани от трудовото възнаграждение данъци и/или осигурителни вноски;

4. възстановяване на прекомерно високи разходи спрямо трудовото възнаграждение или качеството на настаняването, удържани от трудовото възнаграждение на работника или служителя за предоставено от работодателя настаняване.

(8) Работник или служител, който е предявил иск поради неспазване на минималните условия на работа по ал. 4 или 5, не може да се третира неблагоприятно от работодателя на това основание.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. Създава се чл. 121а:

„Командиране и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги

Чл. 121а. (1) Командиране на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице когато:

1. български работодател командирова работник или служител на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария:

а) за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите;

б) в предприятие от същата група предприятия;

2. работодател, регистриран по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава командирова работник или служител на територията на Република България:

а) за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите;

б) предприятие от същата група предприятия.

(2) Изпращане на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице когато:

1. регистрирано по българското законодателство предприятие, което осигурява временна работа изпраща работник или служител в предприятие ползвател на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария;

2. предприятие, което осигурява временна работа, регистрирано по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на Конфедерация Швейцария или на трета държава изпраща работник или служител на работа в предприятие ползвател на територията на Република България.

(3) Работник или служител може да бъде командирован или изпратен при условията по ал. 1 и 2, когато за целия период на командироването или на изпращането съществува трудово правоотношение между него и командирания или изпращания работодател.

(4) В случаите по ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 за срока на командироването или на изпращането на работника или служителя се осигуряват най-малко същите минимални условия на работа, каквито са установени за работниците и служителите, изпълняващи същата или сходна работа в приемащата държава.

(5) В случаите по ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 за срока на командироването или на изпращането на работника или служителя се осигуряват най-малко същите минимални условия на работа, каквито са установени за работниците и служителите, изпълняващи същата или сходна работа в Република България.

(6) Когато, в съответствие с изискванията на ал. 5, работодателят по ал. 1, т. 2 и предприятието, което осигурява временна работа по ал. 2, т. 2, не осигурят основно трудово възнаграждение в размер най-малко на минималната работна заплата, установена за страната, и/или най-малко на минималния размер на допълнителните трудови възнаграждения за извънреден и нощен труд, работникът или служителът има право на:

1. неизплатените трудови възнаграждения, които са дължими при спазване на условията на ал. 5;

2. обезщетения или други вземания, свързани с трудовото правоотношение, дължими по закон;

3. възстановяване на неправомерно удържани от трудовото възнаграждение данъци и/или осигурителни вноски;

4. възстановяване на прекомерно високи разходи спрямо трудовото възнаграждение или качеството на настаняването, удържани от трудовото възнаграждение на работника или служителя за предоставено от работодателя настаняване.

(7) Работник или служител, който е предявил иск поради неспазване на минималните условия на работа по ал. 4 или 5, не може да се третира неблагоприятно от работодателя на това основание.“

(8) Условията и редът за командироване и изпращане по ал. 1 и 2 се определят с наредба на Министерския съвет.

§ 4. В чл. 127, ал. 4 се правят следните изменения:

1. В текста преди т. 1 думата „изпрати“ се заменя с „командирова“.

2. В т. 3 думата „изпращането“ се заменя с „командироването“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4.

§ 5. В чл. 128б се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Част от документите по ал. 2 могат да бъдат създавани и съхранявани като електронни документи. Видът и изискванията за създаването и съхраняването им се определят с акт на Министерския съвет.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5.

§ 6. В чл. 154 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато официалните празници по ал. 1, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

Предложение от народните представители Светлана Ангелова, Ралица Тодорова, Димитър Гечев, Клавдия Ганчева, Галя Захариева и Венка Стоянова:

В § 6 т. 2 да се измени така:

„2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „ и да размества почивните дни през годината“ се заличават.“

Предложението е оттеглено.

Предложение от народните представители Делян Добрев, Петър Кънев, Даниела Савеклиева, Димитър Бойчев и Димитър Байрактаров:

Параграф 6 се изменя така:

„§ 6. В чл. 154, ал. 2 думите „дни за оказване на признателност, и да размества почивните дни през годината“ се заменят с „и дни за оказване на признателност“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Светлана Ангелова, Ралица Тодорова, Димитър Гечев, Клавдия Ганчева, Галя Захариева и Венка Стоянова направено по реда на чл. 80, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 6 т. 2 да се измени така:

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) Министерският съвет може да обявява еднократно и други дни за неприсъствени за оказване на обществена почит към важни исторически, политически, културни или други особено значими събития, както и дни за честване на определени професии и за оказване на признателност.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6:

§ 6. В чл. 154 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато официалните празници по ал. 1, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) Министерският съвет може да обявява еднократно и други дни за неприсъствени за оказване на обществена почит към важни исторически, политически, културни или други особено значими събития, както и дни за честване на определени професии и за оказване на признателност.

Предложение от народния представител Диана Йорданова:

Да се създаде нов § 7:

§ 7. В чл. 187 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Подаването на съобщение до Комисията за финансов надзор за нарушение на Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови

инструменти, на Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), на Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ, L 257/1 от 28 август 2014 г.), или на актове по прилагането им, от работник или служител, не е нарушение по ал. 1, т. 8, освен в случаите когато същият умишлено съобщи невярна информация.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 7:

§ 7. В чл. 187 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Подаването на съобщение до Комисията за финансов надзор за нарушение на Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти, на Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), на Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ, L 257/1 от 28 август 2014 г.), или на актове по прилагането им, от работник или служител, не е нарушение по ал. 1, т. 8, освен в случаите когато същият умишлено съобщи невярна информация.“

§ 7. В чл. 215 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея след думата „командиране“ се добавя „по чл. 121, ал. 1“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) При командиране по чл. 121а, ал. 1, т. 1 и при изпращане по чл. 121а, ал. 2, т. 1 работникът или служителът има право да получи освен брутно си трудово възнаграждение още и пътни пари при условия, определени в наредбата по чл. 121а, ал. 8.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7, който става § 8.

§ 8. В чл. 357 се създава ал. 4:

„(4) Трудови са и споровете между работниците или служителите, които са или са били командирани или изпратени на територията на Република България по чл. 121а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2, и техния работодател в случаите, когато са претърпели вреди поради неспазване на условията на работа по чл. 121а, ал. 5, включително след прекратяването на трудовото правоотношение. Когато работодателят е подизпълнител,

исковете за неизплатените на работника или служителя минимални възнаграждения могат да се предявяват и срещу изпълнителя, на който работодателят е пряк подизпълнител, или солидарно срещу работодателя и изпълнителя. Отговорността на изпълнителя се ограничава до правата на работника или служителя, произтичащи от договорните отношения между изпълнителя и работодателя.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8, който става § 9.

§ 9. В чл. 361 ал. 2 се изменя така:

„(2) Трудовите спорове за осигуряване на условия на работа на командированите или изпратените в Република България работници или служители по чл. 121а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 са подсъдни на съда по мястото, където работникът или служителят временно полага или е полагал труда си.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, който става § 10.

§ 10. Създава се глава двадесета с чл. 417-422:

„Глава двадесета

Административно сътрудничество чрез Информационната система на вътрешния пазар и трансгранично изпълнение на наложени финансови административни санкции и глоби, включително такси и начисления

Компетентен орган

Чл. 417. (1) Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ осъществява безплатно административно сътрудничество чрез Информационната система на вътрешния пазар с компетентните органи на другите държави - членки на Европейския съюз, на държави – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

(2) Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ получава чрез Информационната система на вътрешния пазар искания за събиране на публични вземания по чл. 162, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ изпраща чрез Информационната система на вътрешния пазар искания за събиране на вземания по наложени имуществени санкции или глоби, включително лихви по наложени имуществени санкции или глоби, за нарушения на трудовото законодателство относно командироването и изпращането на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги, чието изпълнение не може да се извърши на територията на Република България.

Видове административно сътрудничество

Чл. 418. (1) Административното сътрудничество по чл. 417, ал. 1 включва:

1. предоставяне на информация относно условията на труд при командироване или изпращане в рамките на предоставяне на услуги;
2. изпращане на мотивирани искания за информация и проверки до контролните органи на други държави;
3. отговори на мотивирани искания на компетентните органи на други държави в случаите на:
  - а) наемане на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги;
  - б) установени нарушения на режимите на командироване или изпращане;
4. изпращане и получаване на копия от документи;
5. връчване на документи, изпратени от контролните органи на друга държава;

6. изпращане на документи до контролните органи на друга държава за връчването им на работодатели, които командирова или изпращат работници или служители на територията на Република България;

7. уведомяване за акт, с който се налага финансова административна санкция или глоба, или за документ, свързан със събиране на вземанията във връзка с такава санкция или глоба, на работодател, който командирова или изпраща работници или служители по чл. 121а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1;

8. изпращане на искане за уведомяване за наказателно постановление, с което се налага имуществена санкция или глоба, или за документ, свързан със събиране на вземанията във връзка с такава санкция или глоба, на работодател, който командирова или изпраща работници или служители по чл. 121а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2;

9. извършване на проверки във връзка със случаите на командироване или изпращане на работници или служители и изпращане на информация от тях.

(2) В случай на затруднения при осъществяване на административното сътрудничество по ал. 1 Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ информира незабавно компетентните органи на другата държава.

(3) Информацията по ал. 1, поискана от компетентните органи на други държави или от Европейската комисия, се предоставя чрез Информационната система на вътрешния пазар в следните срокове:

1. в спешни случаи, които налагат само извършване на справки в публични регистри или потвърждаване на регистрацията по Закона за данък върху добавената стойност на работодател по чл. 121а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 - в срок до два работни дни, считано от датата на получаване на искането;

2. в останалите случаи - до 25 работни дни от датата на получаване на искането.

(4) При постъпило искане за уведомяване по чл. 418, ал. 1, т. 7 Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ предприема действия по връчване на документа в срок до един месец от получаването му съгласно разпоредбите на българското законодателство.

(5) За осъществяване на административното сътрудничество по ал. 1 Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ може да изисква получаване на съдействие и информация от органи и институции съобразно тяхната компетентност.

Изпълнение на влезли в сила актове, изпратени чрез Информационната система на вътрешния пазар

Чл. 419. (1) Влезлите в сила актове, изпратени с искане за събиране на вземане чрез Информационната система на вътрешния пазар, с които компетентните органи на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария налагат финансови административни санкции или глоби, включително такси и начисления, на работодател по чл. 121а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 за нарушения на трудовото законодателство относно командироването или изпращането на работници или служители, подлежат на събиране по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ предприема действия по уведомяване на работодателя за постъпило искане по ал. 1 в срок до един месец от неговото получаване.

(3) Работодателят е длъжен в едномесечен срок от получаването на уведомлението по ал. 2 да плати вземането по ал. 1.

(4) Когато в срока по ал. 3 публичното вземане не е платено, Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ изпраща искането и приложените към него

документи, включително изпълнителното основание, преведени на български език, както и данни за извършеното уведомяване по ал. 2 на Националната агенция за приходите.

(5) Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ уведомява чрез Информационната система на вътрешния пазар компетентния орган на другата държава за предприетите действия по ал. 2-4.

(6) Редът за обмен на информацията между Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и Националната агенция за приходите се урежда със споразумение между изпълнителните директори на двете институции.

Основания за отказ

Чл. 420. (1) Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ може да откаже извършване на действия по уведомяване за или по изпълнение на влязъл в сила акт, с който компетентните органи на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария налагат финансови административни санкции или глоби, включително такси и начисления, на работодател, който командирова или изпраща работници или служители в рамките на предоставяне на услуги, когато искането не съдържа данни относно:

1. името, известния адрес или други данни на работодателя, свързани с идентифицирането му, като данни за единен идентификационен код, код по БУЛСТАТ, единен граждански номер на физическо лице и други;

2. фактите и обстоятелствата, свързани с нарушението, имуществената санкция или глобата и основаниято, на което се налага;

3. акта, позволяващ изпълнение на събирането на вземането в държавата, в която е издаден, и всякаква друга информация или документи във връзка с наложената имуществена санкция или глоба;

4. името, адреса и други данни за връзка с органа, компетентен да налага имуществената санкция или глоба, а в случай че е различен от органа, подал искането чрез Информационната система на вътрешния пазар - компетентната институция, от която може да се получи допълнителна информация относно имуществената санкция или глобата, както и за възможностите за обжалването им;

5. целта на уведомяването по чл. 418, ал. 1, т. 7 и срока, в който да се направи;

6. датата, на която актът по чл. 419, ал. 1 е влязъл в сила; размера на имуществената санкция или глобата; датите от значение за процеса на изпълнението, включително дали и по какъв начин актът е връчен на работодателя или е постановен в негово отсъствие; потвърждение, че имуществената санкция или глобата не подлежат на обжалване; основния иск, във връзка с който е направено искането.

(2) Извън случаите по ал. 1 Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ може да откаже извършването на действия по изпълнение в следните случаи:

1. когато разходите, необходими за събиране на вземанията, са несъразмерни с подлежащата за събиране сума или биха предизвикали съществени затруднения;

2. когато размерът на наложената имуществена санкция или глоба е по-малък от 350 евро или тяхната равностойност в лева;

3. когато е нарушено правото на защита на работодателя по чл. 121а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ уведомява чрез Информационната система на вътрешния пазар компетентния орган на другата държава за мотивите за отказа.

Спиране на процедурата

Чл. 421. (1) При постъпило уведомление чрез Информационната система на вътрешния пазар за обжалване на акта, с който компетентните органи на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария налагат финансови административни санкции или глоби, включително такси и начисления, Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ спира изпълнението на действията по тази глава до постановяването на решение по спора от съответната компетентна институция или орган в държавата, в която е издаден актът.

(2) Актът, с който Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ спира и възобновява изпълнението, се изпраща в 7-дневен срок от издаването му на компетентната териториална дирекция/офис на Националната агенция за приходите, когато актът, който се обжалва, е бил предаден за принудително изпълнение.

Изпращане на искане за събиране на суми по наложени административни наказания

Чл. 422. (1) Влезлите в сила наказателни постановления, с които са наложени глоби или имуществени санкции на работодател по чл. 121а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 за нарушения на трудовото законодателство относно командироването или изпращането на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги, чието изпълнение не може да се извърши на територията на Република България, се изпращат заедно със събраните суми от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ до компетентния орган на държавата по регистрация на работодателя или на предприятието, което осигурява временна работа, с искане за събиране чрез Информационната система на вътрешния пазар.

(2) Искането по ал. 1 съдържа:

1. името, известния адрес или други данни на работодателя, свързани с идентифицирането му;

2. фактите и обстоятелствата, свързани с нарушението, имуществената санкция или глобата, и основанието, на което тя се налага;

3. влязлото в сила наказателно постановление и всякаква друга информация или документи във връзка с наложената имуществена санкция или глоба;

4. името, адреса и други данни за връзка с Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“;

5. целта на уведомяването за влязлото в сила наказателно постановление и срока, в който то трябва да се изпълни;

6. датата, на която наказателното постановление е влязло в сила; датите от значение за процеса на изпълнението, включително дали и по какъв начин актът е връчен на работодателя или е постановен в негово отсъствие; потвърждение, че имуществената санкция или глобата не подлежат на обжалване; основния иск, във връзка с който е направено искането по ал. 1;

7. размера на имуществената санкция или глобата, включително размера на дължимата лихва от датата на влизането в сила на наказателното постановление до изпращането му в другата държава;

8. размера на събраната сума по т. 7 и остатъка, който подлежи на събиране.

(3) При обжалване на наказателното постановление по ал. 1 Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ уведомява незабавно компетентния орган на държавата по регистрация на работодателя или на предприятието, което осигурява временна работа, чрез Информационната система на вътрешния пазар за спиране на действията по събиране на вземанията.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10, който става § 11.

§ 11. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 2а:

„2а. „Група предприятия“ по смисъла на чл. 121а, ал. 1, т. 1, буква „б“ са две или повече свързани предприятия, когато едното предприятие по отношение на другото предприятие: пряко или непряко притежава преимуществен дял от записания капитал на второто предприятие; контролира по-голямата част от гласовете, свързани с емитирания от второто предприятие акционерен капитал; има право да назначава повече от половината членове на административния, управителния или надзорния орган на второто предприятие, или предприятията се намират под единното управление на предприятието-майка.“

2. Точка 16 се отменя.

3. Създава се т. 21:

„21. „Информационна система на вътрешния пазар“ е електронна многоезична информационна система за взаимопомощ и обмен на информация между компетентните органи на държавите членки, създадена в изпълнение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията („Регламент за ИСВП“) (ОВ, L 159 от 28 май 2014 г.).”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 11, който става § 12:

§ 11. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 2а:

„2а. „Група предприятия“ по чл. 121а, ал. 1, т. 1, буква „б“ е понятие по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

2. Точка 16 се отменя.

3. Създава се т. 21:

„21. „Информационна система на вътрешния пазар“ е електронна многоезична информационна система за взаимопомощ и обмен на информация между компетентните органи на държавите членки на Европейския съюз и на държавите - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, създадена в изпълнение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията („Регламент за ИСВП“) (ОВ, L 316/1 от 14 ноември 2014 г.).”

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 12. С този закон се въвеждат изискванията на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ, L 18/1 от 21 януари 1997 г.) и на Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) (ОВ, L 159/11 от 28 май 2014 г.).”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12, който става § 13.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 13. Образуваните преди влизането в сила на този закон административнонаказателни производства по налагане на административни наказания от контролните органи за нарушение на разпоредбите на чл. 121, ал. 3 и 4 от Кодекса на труда се довършват по реда, по който са започнати.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 13, който става § 14:

§ 14. Образуваните до влизането в сила на този закон административнонаказателни производства за нарушение на чл. 121, ал. 3 и 4 се довършват по досегашния ред.

§ 14. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г. и бр. 62 от 2016 г.) в чл. 6а, ал. 1 от се правят следните изменения и допълнения:

1. Навсякъде след думата „командировани“ се добавя „или изпратени“.
2. Думите „чл. 121, ал. 3 и 4“ се заменят с „чл. 121а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, който става § 15.

§ 15. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.;

изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г. и бр. 13, 42, 58 и 62 от 2016 г.), в чл. 162 се създава ал. 7:

„(7) Публични вземания са вземанията за финансови административни санкции и/или глоби, включително такси и начисления, наложени от компетентните органи или потвърдени от административните или съдебните органи на държави - членки на Европейския съюз, или, когато е приложимо, от съдилища за трудови дела на държави - членки на Европейския съюз, във връзка с неспазването на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ, L 18/1 от 21 януари 1997 г.) или на Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент(ЕС) №1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) (ОВ, L 159/11 от 28 май 2014 г.)”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15, който става § 16.

§ 16. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 38 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 57 и 81 от 2016 г.) в чл. 55 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато официалните празници по ал. 1, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

Предложение от народните представители Делян Добрев, Петър Кънев, Даниела Савеклиева, Димитър Бойчев и Димитър Байрактаров:

Параграф 16 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Светлана Ангелова, Ралица Тодорова, Димитър Гечев, Клавдия Ганчева, Галя Захариева и Венка Стоянова направено по реда на чл. 80, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 16 т. 2 се изменя така:

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) Министерският съвет може да обявява еднократно и други дни за неприсъствени за оказване на обществена почит към важни исторически, политически, културни или други особено значими събития, както и дни за честване на определени професии и за оказване на признателност.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 16, който става § 17:

§ 17. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп.,

бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 38 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 57 и 81 от 2016 г.) в чл. 55 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато официалните празници по ал. 1, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) Министерският съвет може да обявява еднократно и други дни за неприсъствени за оказване на обществена почит към важни исторически, политически, културни или други особено значими събития, както и дни за честване на определени професии и за оказване на признателност.“

§ 17. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 24 и 61 от 2015 г. и бр. 15 от 2016 г.) в чл. 82 се създава ал. 11:

„(11) Когато официалните празници по ал. 10, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени.“

Предложение от народните представители Делян Добрев, Петър Кънев, Даниела Савеклиева, Димитър Бойчев и Димитър Байрактаров:

Параграф 17 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 17, който става § 18.

§ 18. В Закона за Държавна агенция „Разузнаване“ (ДВ, бр. 79 от 2015 г.) в чл. 73 се създава ал. 11:

„(11) Когато официалните празници по ал. 10, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени.“

Предложение от народните представители Делян Добрев, Петър Кънев, Даниела Савеклиева, Димитър Бойчев и Димитър Байрактаров:

Параграф 18 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18, който става § 19.

§ 19. В Закона за предучилищното и училищното образование (ДВ, бр. 79 от 2015 г.) в чл. 105 ал. 2 се изменя така:

„(2) В случаите на чл. 154, ал. 2 от Кодекса на труда обявените неприсъствени дни са неучебни за учениците.“

Предложение от народните представители Делян Добрев, Петър Кънев, Даниела Савеклиева, Димитър Бойчев и Димитър Байрактаров:

Параграф 19 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Галя Захариева, Светлана Ангелова, Ралица Тодорова, Димитър Гечев, Клавдия Ганчева и Венка Стоянова направено по реда на чл. 80, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

Параграф § 19 се изменя така:

„В Закона за предучилищното и училищното образование (ДВ, бр. 79 от 2015 г.) в чл. 105, ал. 2 се изменя така:

„(2) В случаите на чл. 154, ал. 2 и 3 от Кодекса на труда неприсъствените дни са неучебни за учениците.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 19, който става § 20:

§ 20. В Закона за предучилищното и училищното образование (ДВ, бр. 79 от 2015 г.) в чл. 105, ал. 2 се изменя така:

„(2) В случаите на чл. 154, ал. 2 и 3 от Кодекса на труда неприсъствените дни са неучебни за учениците.“

Предложение от народния представител Диана Йорданова:

Да се създаде нов параграф в преходните и заключителните разпоредби на законопроекта:

„§..... В закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм., бр. 109 от 2013 г. и бр. 95 от 2015 г.) в чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 5“.
2. Създават се нови ал. 3 и 4:

(3) Наредени чрез виртуално терминално устройство ПОС плащания по администрирани от Националната агенция за приходите публични вземания постъпват по отделно открита за целта сметка на агенцията в Българската народна банка.

(4) Обслужването на картовите плащания чрез виртуално терминално устройство ПОС по ал. 3 се извършва от оператора на платежна система с окончателност на сетълмента по ал. 2, въз основа на сключен договор между него и Националната агенция по приходите.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думата „разплащания“ се заменя с „плащания“, а след думите „по ал. 1 се добавя „и 4“.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 4 и 5“.

5. Досегашната ал. 5 става ал. 7 и в нея думите „ал. 1 и 3“ се заменят с „ал. 1, 3 и 5“

6. Създава се ал. 8:

(8) Разпоредбите на ал. 3 и 4 се прилагат, доколкото операторът на платежна система с окончателност на сетълмента по ал. 2 е лицензиран от Българската народна банка за обслужване на плащания по операции с банкови платежни карти на територията на страната.

7. Досегашната ал. 6 става ал. 9 и в нея цифрата „5“ се заменя с „8“.

На основание чл. 81, ал. 2, изречение трето от ПОДНС предложението не е обсъдено и гласувано.

Предложение от народния представител Диана Йорданова:

В преходните и заключителни разпоредби да се създаде нов §...:

§... В Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (обн. ДВ, бр. 76 от 2016 г.) чл. 17 се изменя така:

„Чл. 17 (1) Лицата, работещи по трудово правоотношение, подали съобщение за нарушение, имат право на защита срещу дисциплинарно уволнение, по реда на чл. 187, ал. 2 от Кодекса на труда.

(2) Процедурите за обмен на информация и сътрудничество между държавните органи, участващи в защитата на лицата по ал. 1, подали съобщения за нарушения, се определят с наредба, приета от Министерския съвет.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 21:

§ 21. В Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (обн. ДВ, бр. 76 от 2016 г.) чл. 17 се изменя така:

„Чл. 17 (1) Лицата, работещи по трудово правоотношение, подали съобщение за нарушение, имат право на защита срещу дисциплинарно уволнение, по реда на чл. 187, ал. 2 от Кодекса на труда.

(2) Процедурите за обмен на информация и сътрудничество между държавните органи, участващи в защитата на лицата по ал. 1, подали съобщения за нарушения, се определят с наредба, приета от Министерския съвет.“

§ 20. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 5, 6, 16, 17, 18 и 19, които влизат в сила от 1 януари 2017 г.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 20, който става § 22:

§ 22. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 5, 6, 17, 18, 19 и 20, които влизат в сила от 1 януари 2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ на КТСДП:

Д-р Хасан Адемов